

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

oktober 2017

PERSONEELBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Van brede school tot IKC
Moeten we daar iets mee?

Wat vind jij?

Het begeleiden van een
stagiaire hoort bij ons vak

Day a week school

Toon: "Ik heb al wat Grieks
geleerd"

Beste collega's

Deze JL.nu gaat vooral over samenwerking en samen leren. Samenwerken in een team, samenwerken met collega's in leernetwerken, samenwerken met ouders als partner, samenwerking binnen samenwerkingsverbanden Passend Onderwijs, samenwerking tussen onderwijs en opvang en samenwerken met studenten en hogescholen: alles komt aan bod in dit nummer.

Wat niet in JL.nu staat, maar velen van ons bezighoudt is PO in Actie. Leerkrachten, vakbonden en PO-raad (en de schoolbesturen die daarin verenigd zijn) werken goed en intensief samen om de verhoging van de salarissen en de vermindering van de werkdruk in het primair onderwijs op de politieke agenda te zetten. Veel collega's zijn op 5 oktober naar Den Haag gereisd om deze actie kracht bij te zetten.

Na de herfstvakantie komt de onderwijsinspectie op bezoek bij Jong Leren. Wij moeten als bestuur laten zien hoe we de kwaliteitszorg voor onze scholen hebben geregeld. Het schoolplan vormt daarbij het uitgangspunt. Heeft het bestuur dit niet op orde, of loopt een school bijvoorbeeld het risico onvoldoende of zeer zwak te worden, dan zal de inspectie vervolgens ook de betreffende school of scholen bezoeken. De inspectie heeft daarnaast een stimulerende taak om dat wat goed gaat verder te helpen verbeteren. Eigen ambities en het ontwikkelen van een verbetercultuur staan centraal. Wij zijn benieuwd naar de bevindingen en zullen jullie hierover via intranet nader informeren.

Laat je inspireren bij het lezen van deze JL.nu en een fijne herfstvakantie voor iedereen.

JOHN
PAUL
SYTSKE

Korte berichten

JL.nu zoekt (amateur)fotografen

De redactie van JL.nu merkt dat het soms lastig is geschikt en kwalitatief voldoende beeldmateriaal te vinden, of aan te leveren voor het personeelsblad.

Maar bij Jong Leren werken vast en zeker veel creatieve mensen die goed met een camera om kunnen gaan. Dus naar hen zijn we naar op zoek!

Vind jij het leuk om af en toe (max. 4 keer per schooljaar) een mooie foto te maken van een collega, de school, een klassituatie of activiteit?

Meld je dan aan via redactie@jl.nu of n.dekeijzer@textart.nl. We horen ook graag of je een bepaalde specialiteit hebt (bijvoorbeeld portretten).

Invasie van iPads

Zo ging het eraan toe op het staffbureau toen onlangs 200 iPads voor kleuters werden afgeleverd. Via een mooi staaltje teamwork werden alle dozen netjes opgestapeld. In de volgende JL.nu lees je er meer over.

Dorien Lenos
kleuterleidster De Ark,
Heemstede

7 vragen aan...

1. Wat was je eerste (bij)baan?

Mijn eerste baan was kleuterleidster in Bolsward onder leiding van een non, zuster Theresa die vragen van een nieuwkomer maar lastig vond.

2. Wie was je favoriete leraar en waarom?

Op de lagere school was meester Van der Heide mijn favoriet. Hij gaf heel beeldend les en liet ons veel knutselen.

Colofon

JL.nu is een uitgave van Stichting Jong Leren. **Concept en realisatie:** TextArt, Heerhugowaard. **Redactie:** Heleen Broerse, Paul Bronstring, Esther van Dokkum, Sytske Feenstra, Nadine de Keijzer, Tineke Puts, Annette Schaak, Arthur Snaauw, Ria van der Scheer, John van Veen. **Fotografie:** Esther van Dokkum e.a. **Vormgeving:** Studio Martin Rasch, Opmeer.

Lisettes web/apptip

www.igdiapp.nl

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

IGDI (Interactief Gedifferentieerd Directe Instructie model) is een methodiek waarmee veel van onze scholen werken. Deze app bevat handige tips om lessen voor groep 1 t/m 8 leuker, efficiënter en interactiever te maken. Verkrijgbaar voor Android-, iPhone- en Windows-telefoons.

Uit de media:

Gij zult niet schelden op de leerkracht, kopt het artikel uit het AD waarin ook CvB-lid John van Veen een stem heeft gekregen. Het artikel gaat in op de gedragsregels voor ouders die bijna alle Nederlandse basisscholen tegenwoordig hebben. Je kunt het volledige artikel lezen op de website van het AD. Google de titel en 'gij zult vinden'.

Even Appen met

Marion van der Sluis
pedagogisch medewerker van Solidoe De Stek, straks onderdeel van IKC Triade

Samenwerken met school, hoe gaat dat?

Stap voor stap leren we elkaar werkveld kennen. Leerkrachten zien dat ons werk meer inhoudt dan 'kinderen verzorgen' en wij merken hoeveel voorbereiding goede lessen maken vergt.

Hoe uit zich de samenwerking?

Medewerkers van Solidoe bieden kinderen wat extra ondersteuning in de klas en de kinderen van de voorschoolse opvang worden naar school gebracht door de schoolconciërges. En na de gezamenlijke studiedagen zoeken we elkaar makkelijker op.

Voel je je al deel van Triade?

Het was even wennen, zo'n nieuw concept, inclusief de Noordwijkse methode (NWM). Inmiddels wordt steeds meer duidelijk welke mooie uitdagingen deze samenwerking oplevert. Dus ja, ik voel mij nu deel van Triade.

Wat vind je van de NWM?

Het is heel goed te implementeren binnen de kinderopvang en ik zie bij kinderen en collega's verborgen talenten bovendien. Zelf heb ik onlangs een atelierles 'muziek' gegeven aan groep 3-4 van de Wegwijzer. De BSO-kinderen kwamen uit school zingend de groep binnen met het door mij aangeleerde lied. Nu wil ik me de Habbits of Mind eigen maken. Het is een communicatievorm, waarbij je kinderen uitdaagt door te vragen en oplossingsgericht te denken.

3. Van welke sociale media maak je gebruik (of waarom niet)?

Ik maak gebruik van WhatsApp en in beperkte mate van Facebook.

4. Waar mogen we jou voor wakker maken?

Als er iets met mijn man, kinderen of kleinkinderen aan de hand is.

5. Waar haal jij inspiratie vandaan?

Ik ben visueel ingesteld en een 'doener'. In de natuur kom ik tot rust en krijg dan vaak veel ideeën. Voor de praktische uitwerking kijk ik op Pinterest.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Ik ben blij dat er weer meer oog voor de

'kleuter' komt. Een kleuter heeft het recht om kleuter te zijn, laat hen spelend leren! Initiatieven als de 'kleuteracademie' juich ik dan ook van harte toe!

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Samen met mijn man ben ik verschillende keren in Schotland, Wales en Ierland op vakantie geweest. Het voelt daar voor mij als thuis-komen. De rust, de gastrijheid en vriendelijkheid van de mensen, de prachtige natuur. Ondanks het wisselende weer ligt daar mijn hart!

De Day a Week School

Passend Onderwijs voor allen

Sinds januari 2017 krijgen 2 groepen van 18 cognitief talentvolle leerlingen 1 dag per week onderwijs op hun niveau: de Day a Week School. Daarvoor zijn 2 locaties binnen Zuid-Kennemerland gekozen, Aerdenhout en Haarlem-Oost. Van 4 scholen van Jong Leren gaan wekelijks 2 leerlingen daarnaartoe. In januari 2018 wordt het aantal plaatsen op de Day a Week School verdubbeld en sluiten 3 andere scholen van de stichting aan. Een initiatief dat aanslaat en voorziet in een grote behoefte.

Het initiatief voor de Day a Week School (DWS) komt van onderwijsconsulente Maria Zaal van Passend Onderwijs Zuid-Kennemerland. Zij zag de noodzaak van passend onderwijs voor cognitief talentvolle leerlingen en kwam in contact met onderwijsadviseurs van het ABC uit Amsterdam. Zij werkten met dit concept. Samen met Sandra Schelfhout zetten zij het implementatietraject in gang bij vijftien basisscholen uit

de regio. Daarna volgt een begeleidingstraject van 3 jaar, waarbij de intensiteit van de begeleiding steeds verder afneemt.

Screening

Voordat leerlingen in aanmerking komen voor een plek, vindt een screening plaats. De groepen 5, 6 en 7 van scholen die met DWS starten, krijgen uitdagende opdrachten: geen IQ-test maar hersenkrakers om de

creatieve denkvaardigheid te toetsen. Er is een opbouw in moeilijkheidsgraad. De leerkracht en een tweede persoon van de school observeren hoe leerlingen omgaan met de opdrachten en hopen de onderpresteerders te herkennen. Daarna wordt gekeken welke leerlingen de nieuwe uitdaging het hardst nodig hebben. Vervolgens is toestemming van ouders nodig en zij moeten bovendien zorgdragen voor het vervoer. Die ene dag zijn de leerlingen onderdeel van de gastschool en hebben ze dezelfde schooltijden en pauzes.

Scholing en overdracht

Eén dag passend onderwijs is voor deze leerlingen niet voldoende. Scholen zullen zelf aan de slag moeten. Er is een Stuurgroep gevormd waarin, naast Maria en Sandra, ook Ivanka van Dijk zitting heeft. Zij overleggen met elkaar over het reilen en zeilen van de DWS. Om de kennis te vergroten, organiseren zij leerkrachtmiddagen en er komt een klapper met suggesties voor de thuishoofschool. Daarnaast is er het digitaal communicatieplatform dat toegankelijk is voor ouders en leraren. "Het zou mooi zijn als we onszelf uiteindelijk overbodig maken", vertelt Maria. Na ieder bezoek aan de Day a Week School doet de leerkracht verslag aan de thuishoofschool en de ouders. Ook krijgen de leerlingen een opdracht mee voor thuis of op school. Tevens organiseert de Day a Week School inloopmiddagen voor thuisleraren en belangstellenden.

Programma

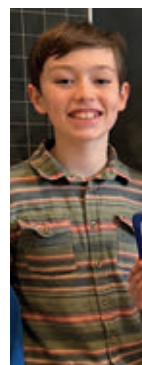
Kyra van Ingen, werkzaam op de Mariaschool in Zandvoort, geeft één dag per week les op de Day a Week School in

Aerdenhout. In januari worden dat er twee, omdat het aantal deelnemende scholen is verdubbeld. Enthousiast vertelt zij hierover: "’s Morgens beginnen we met een inloop,

omdat de leerlingen van diverse plekken komen. Ouders blijven vaak even en de leerlingen doen een educatief spelletje en leren elkaar zo beter kennen. Dan volgt een startopdracht om de hersenen te prikkelen, bijvoorbeeld het herkennen van een getallenreeks. De hoofdactiviteit is voornamelijk van wiskundige of wetenschappelijke aard." Er is volgens Kyra veel ruimte voor eigen initiatief. Om zich in anderen te leren verplaatsen wordt met 'denkhoeden' gewerkt. Over een stelling

mogen de leerlingen niet meteen hun eigen mening geven. Met de gele hoed ben je vóór, met de zwarte hoed op ben je een tegenstander, met de rode hoed op reageer je emotioneel en de groene hoed vraagt om

Toon groep 8 van de Aloysiusschool

Toon bezoekt de Day a Week school. Hij vindt het heel leuk en heeft daar al twee vrienden gemaakt. "Iedereen

heeft zin om te werken en nieuwe dingen te leren. Je hoeft geen saaie rijtjes sommen te maken die je eigenlijk al weet. Ik heb er machtsverheffen geleerd en ook al wat Grieks", vertelt Toon. De selectie beviel hem: "Het was vooral creatief denken en ik wist niet waarvoor het was. Daardoor voelde ik geen druk."

een creatieve oplossing. Pas na het inleven in diverse rollen, volgt het eigen oordeel.

Andere benadering

Lesgeven aan deze groep leerlingen vraagt een andere benadering en een goede voorbereiding. Het leren gebeurt 'top-down' en het inoefenen in kleine stapjes 'bottom up' is overbodig. "Je groeit erin", vertelt Kyra. "En bovendien heb ik een duopartner op de school in Haarlem-Oost waarmee ik kan sparren." Zelf geniet ze enorm van de leerlingen die 100% gemotiveerd zijn en vaak de hele dag zonder pauzes willen werken. Het feit dat ze deze leerlingen zoveel 'aha!-momenten' bezorgt, geeft enorm veel energie. Ook vindt ze het boeiend om te zien hoe de leerlingen met elkaar omgaan. "Ze herkennen veel in elkaar en maken soms na schooltijd speelafspraken. Helaas is dat logistiek niet altijd handig", lacht ze.

Birgitte Heemskerk staat van maandag tot en met donderdag voor de kleuterklas van de Franciscusschool. Daarnaast is ze ICT'er, houdt ze de website bij en zit ze in de werkgroep 'iPads voor kleuters'. Brigitte is getrouwd en heeft 3 kinderen. Ze geeft ons een kijkje in een van haar veelzijdige (werk)weken.

Dit was mijn (werk)week!

Maandag

Sinds augustus 2014 is onze school de intensieve samenwerking aangegaan met kinderopvang Op Stoom. Kindcentrum De Franciscus biedt sindsdien opvang en onderwijs in de maatschappelijke kern van Bennebroek, waar ons schoolgebouw staat. Ik heb regelmatig contact met de pedagogische medewerkers.

Dinsdag

Na onderwijstijd komen de pedagogische medewerkers de kinderen ophalen en staat er een grote schaal met fruit voor hen klaar. Daarna gaan ze lekker (buiten) spelen of kunnen ze binnen iets creatiefs doen wat binnen de onderwijsthema's valt.

Woensdag

De peuters die bijna 4 jaar zijn, komen met hun juf een kijkje nemen in onze kleutergroepen en krijgen van mij een Kanjerles. Ze komen 3 à 4 keer per jaar met een groepje kijken waardoor de overstap net even wat makkelijker gaat.

Donderdag

Bij mooi weer hebben we buiten waterpret.

Vrijdag

Even op bezoek bij mijn moeder die in Ede in een zorghuis woont.

Zaterdag en zondag

Op bezoek bij vrienden. Tentje en fietsen mee!

Deze foto van de fietsen is genomen tijdens de meivakantie in de bergen.

Projectleider flexibele deeltijdopleiding HS Leiden

De samenwerking tussen Jong Leren en pabo's is belangrijk om ook in de toekomst goede collega's in dienst te kunnen nemen. De deeltijdpabo van Hogeschool Leiden is in korte tijd uitgegroeid tot één van de grootste van Nederland. "Ons flexibele en vernieuwende concept lijkt aan te slaan", aldus Yvette, projectleider flexibele deeltijdopleiding. Ze legt graag uit welke rol daarbij voor Jong Leren is weggelegd.

Wat houdt dat in, een flexibele deeltijdopleiding?

"De deeltijdpabo is bedoeld voor volwassen studenten die uit een ander werkveld komen, of studenten die eerst een andere hbo- of wo-opleiding hebben gedaan. Met hun eerder verworven competenties in ogenschouw, stippelen we een individueel leerpad uit. Studenten kiezen vervolgens tussen drie leerwegen: face-to-face-onderwijs op de woensdagmiddag en -avond, werkplekleren, of digitaal onderwijs, dit op basis van leeruitkomsten. Vijftig procent van het lesaanbod staat vast, maar is flexibel in te plannen. Daarnaast zijn er 'open space momenten', die studenten zelf kunnen invullen. Zo vergroten we het eigenaarschap. Alle studenten lopen minimaal 1 dag per week stage op een van onze opleidingsscholen."

Is deze stage anders dan bij de reguliere pabo's?

"Tijdens de stage werken onze studenten aan zogenaamde leeruitkomsten. Daarbij is niet alleen de klas de context, maar de hele school. We proberen meerdere stagiaires op een school te plaatsen, zodat ze ook samen kunnen leren en ervaringen uitwisselen. Onze opleidingsscholen beschikken over mentoren die daarvoor verplicht een coachingstraining volgen. Want het is wezenlijk anders om een volwassen student te begeleiden dan een eerstejaars die net van de havo komt."

"Stagiaires vinden het prettig als je openstaat voor hun visie"

Waar hebben deze studenten behoefte aan?

"Onze studenten hebben veel bagage, werkervaring of een bepaalde visie. Je bent elkaars gelijke, alleen hebben zij hun pabo-diploma nog niet. Zie hen als 'critical friend' en sta open voor feedback. Iemand die Nederlands heeft gestudeerd kan zich bijvoorbeeld heel goed buigen over de inhoud van protocollen. Het is de kunst om die krachten te zien, zodat je direct van elkaars expertise kunt profiteren."

Welke rol speelt Jong Leren bij deze opleiding?

"We werken nauw samen, dat is prettig. Wij helpen Jong Leren bij het plaatsen van stagiaires en opleiden van mentoren. Jong Leren denkt mee over de inhoud van de opleiding. In de ideale situatie is het een natuurlijke wisselwerking van halen en brengen. Op die manier kunnen we theorie en praktijk optimaal op elkaar aansluiten en studenten nog beter klaarstomen voor hun gewenste baan in het onderwijs."

Mascha Bouma is leerkracht op De Ark in Heemstede en werkt met veel plezier met de Noordwijkse methode. Ze koos vier woorden uit het woordweb die goed bij haar passen en die in haar werk of privéleven een grote rol spelen. Het woord 'PLEZIER' ontbreekt volgens haar in het woordweb en vindt zij heel belangrijk in haar werk, evenals 'DOORZETTEN'. Deze laatste licht ze toe.

Woordweb Welke woorden spreken voor jou?

Wij geven ruimte
Wij dagen uit
Wij leren samen

- NIEUWSGIERIG
- RESPECT
- VERTROUWEN
- INSPIREREN
- ONTMOETEN
- VAKMANSCHAP
- MEESTERSCHAP
- KENNIS
- DELEN
- VERNIEUWEN
- AMBITIE
- DOELEN
- KRACHT
- TALENT
- VEILIG
- LEF
- INNOVATIE
- CREATIEF
- ONDERNEMEN
- DOEN
- BEWEGING
- FOCUS
- NETWERK
- ONDERZOEK
- KEUZES
- VRIJHEID
- VERBINDEN
- OMGEVING
- ONTWIKKELEN
- CREËREN
- EXPERIMENT
- LEIDERSCHAP
- STUREN
- PASSIE
- ZIEN
- TOEKOMST
- LUISTEREN
- INTUÏTIE
- DOORZETTEN

NIEUW WOORD: Doorzetten

Ik bijt me graag vast in dingen. Meestal heb ik daar profijt van, maar het is ook mijn valkuil als ik té ver door ga. Ik vind doorzetten een belangrijke eigenschap die ik ook graag aan mijn dochter zou willen meegeven. Als ik bijvoorbeeld niet had doorgezet tijdens mijn dansopleiding, had ik deze nooit afgerond. Ook privé had ik sommige dingen niet kunnen bereiken, als ik niet had doorgezet. Ik probeer mijn leerlingen ook aan te moedigen door te zetten. Kinderen die niet zo makkelijk leren vinden het prettig als je ze daarbij helpt. Maar ook de potentiële vwo'ers hebben dat nodig. Want als het je gemakkelijk afgaat, dan leer je niet altijd door te zetten. De Noordwijkse methode biedt veel mogelijkheden om ieder kind op zijn eigen niveau talenten te laten ontdekken en zich verder te ontwikkelen en daarbij dus ook te leren doorzetten. Dan kun je, wellicht op ander gebied, heel veel bereiken!

Beweging

Letterlijk en figuurlijk vind ik dit woord bij mij passen. Sporten is voor mij een enorme uitlaatklep. Als ik niet genoeg beweeg, word ik chagrijnig. Ik vind het heerlijk om te dansen en ben ook dansjuf. Mijn leerlingen probeer ik ook veel te laten bewegen. Tijdens de vrijdagmiddagateliers geef ik regelmatig dans/sport/bewegen en ik zie daar veel enthousiasme. Op die manier kan ik mijn talent benutten, maar het is ook heel fijn om te zien dat veel kinderen talent hebben. Beweging is voor mij óók nadenken over hoe dingen anders kunnen. Blijven ontdekken en ontwikkelen is goed voor het onderwijs, maar zeker ook voor jezelf als persoon.

Verbinden

Zowel in mijn werk als privé probeer ik altijd verbinding te zoeken. Ik vind het heel belangrijk kinderen te verbinden door respect voor elkaar te tonen en elkaar ruimte te bieden. Wat heb jij of wat heeft de ander nodig om zich prettig te voelen? Harmonie, daar streef ik naar. Als ik het heel druk heb, wil ik mezelf nog wel eens verliezen in mijn werk of de waan van de dag. Dan is beweging heel belangrijk om mezelf weer terug te vinden, contact te maken met mezelf.

Vertrouwen

Vertrouwen in mijn werk, vind ik heel belangrijk. Dat je weet dat wat je doet goed is. Ook de kinderen hebben vertrouwen van mij nodig, het helpt bij het ontwikkelen van een 'growth mindset.' Maar ik focus mij ook sterk op je prettig voelen in de groep. Dat vind ik veel tijd waard. Een kind komt pas tot leren als het zich veilig voelt, daar ben ik van overtuigd. In groep 8 hebben we hierover veel gesprekken met elkaar in het kader van de Kanjertraining. De oefening waarbij iemand zichzelf moet durven laten vallen en de klas je opvangt, doet het altijd goed bij kinderen. Zeker als ik als juf meedoe en aangeef: ik vertrouw jullie ook! Want vertrouwen komt van twee kanten.

Lef

Dat sluit erg aan bij mijn werk sinds we de Noordwijkse methode toepassen op school. Je moet daarbij durven loslaten. Voor veel leerkrachten een grote stap. Ook voor mij. Je hebt toch de angst dat je het verkeerd doet, of dat het niet voldoende is. Maar het gaat heel goed, beter nog dan ik had verwacht. Ik vind het bijzonder om te zien dat kinderen die voorheen soms best moeite hadden met leren, veel dingen nu wél goed oppakken. Ze hebben zich deze manier van werken snel eigen gemaakt en zijn heel enthousiast.

Beste Sander II

*Geachte heer Dekker,
beste Sander,*

Enige tijd geleden schreef ik u een licht ludieke, ietwat zoetsappige brief. Zo'n brief noemen wij sinds de 'ludieke' protesten van 27 juni een zogenaamde 'zwembandbrief'.

Ik schreef u deze brief uit het oogpunt van een leerkracht, die zich in verschillende bochten moet wringen om te laten zien dat het werk dat hij doet echt van lands- en zelfs van levensbelang is. De ontwikkelingen verplichten mij er nu toe een brief met meer ernst te schrijven. Ik schrijf deze brief overigens niet als leerkracht, maar als ouder. Als bezorgde ouder.

Mijn dochter, een vrolijk, leergierig meisje van 6 jaar, liep op de eerste schooldag glunderend van trots haar klas, groep 3, in. Ze zou gaan leren lezen en schrijven, daar was ze aan toe. Voor haar bovendien pure noodzaak omdat zij later schrijfster wordt. De eerste dagen voldeden volledig aan haar verwachtingen. Maar toen sloeg het noodlot toe.

In week 2 werd de juf ziek, voor onbepaalde tijd. De groep werd verdeeld over de kleutergroepen, want die zijn met ongeveer 25 kinderen nog lekker klein. Dit zou, zo werd ons beloofd, hoogstens 2 dagen duren, dan zou er een invaller zijn. Tot die tijd zouden deze kinderen zich zeker nog wel vermaken in hun oude vertrouwde kleutergroep. Maar die 2 dagen werden twee weken en ik begrijp ook wel dat je niet van de kleuterjuf kunt eisen dat ze doorgaat met lezen en schrijven. Maar van die vrolijke, leergierige dochter is weinig meer over. Ze is teleurgesteld en wil eigenlijk niet meer naar school. "Thuis leer ik meer", zegt ze.

Beste Sander, er is echt een probleem in het basisonderwijs. Onze kinderen lijden onder uw beleid! Doe er iets aan, ga koffie drinken met de nieuwe staatssecretaris en zeg hem dat er NU iets moet gebeuren. Mijn dochter kan u nog niet mailen, ik wel...

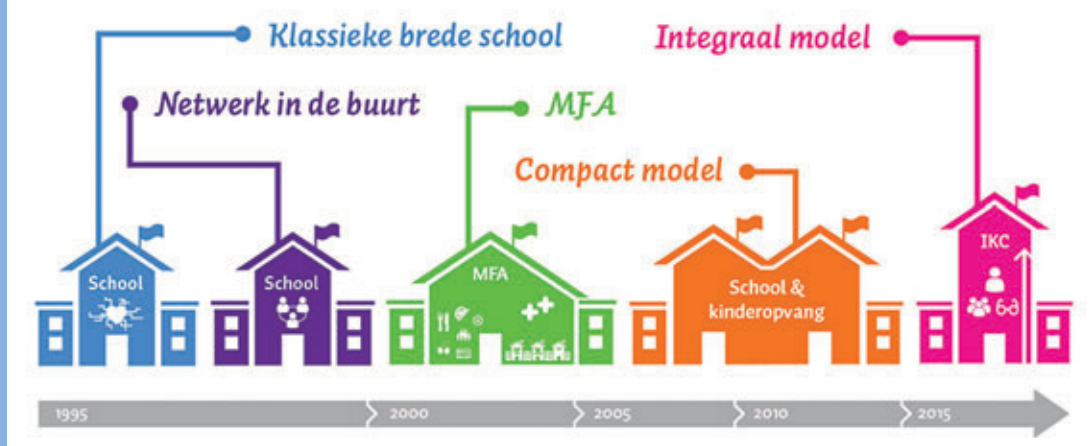
Kees Kloost

SAMEN BOUWEN AAN GOED ONDERWIJS

Brede school, kindcentrum,
community school, IKC...

Moeten we daar iets mee?

Verschijningsvormen Brede Scholen

Veel scholen werken steeds intensiever samen met kinderopvangorganisaties en andere samenwerkingspartners. Maar wanneer mag je je samen nu Integraal Kindcentrum (IKC) noemen?

Monique Kuik, die scholen van Jong Leren bij de ontwikkeling tot IKC begeleidt, snapt dat die vraag nog steeds regelmatig gesteld wordt. “Er is nu eenmaal geen keurmerk IKC.”

Hoewel iedere school die met de kinderopvangorganisatie samenwerkt een bordje IKC zou mogen ophangen, werkt dat in de praktijk toch anders. We zien verschillende verschijningsvormen van de brede school. Van community school, speelleercentra tot IKC's. “Maar,” zo benadrukt Monique, “het gaat niet om de naam of de vorm. Het gaat erom wat we met de samenwerking willen bereiken, wat de belangrijke onderwerpen zijn waarmee we kinderen verder willen brengen. Doen we niets, dan missen we straks als organisatie de aansluiting.”

“Een IKC gaat in mijn beleving een stap verder dan samenwerken met verschillende partners binnen bijvoorbeeld een multifunctionele accommodatie (MFA). In een IKC werk je integraal samen als één organisatie met één visie. Naar de buitenwereld ben je één. Zeker voor ouders, maar ook voor kinderen is dat prettig. Zij mogen er niks van merken

dat er eigenlijk twee organisaties achter zitten." Duidelijkheid over samenwerking is volgens Monique essentieel. "Door één naam te hanteren is dat eenvoudig te bereiken. Samen werk je aan een doorgaande leerlijn voor kinderen van 0-13 jaar. Ook binnen IKC's is samenwerking met andere partners daarbij van belang." Sinds enige tijd zijn communityschools in opkomst. "Die hebben een focus op de leefomgeving. Hoewel De Paradijvogel IKC is, zou deze naam ook passen. Zij zijn begonnen vanuit onderwijs en opvang, maar betrekken en benutten inmiddels heel gericht de omgeving bij hun activiteiten."

Spelen en leren

Monique gunt ieder kind een plek waar spelen en leren samenkomt. "Het is wetenschappelijk onderbouwd dat vroeg investeren in deze samenwerking geld en zorg bespaart. De tijd dat opvangorganisaties 'maar iets deden', is verleden tijd. Door samen te werken, kun je vroegtijdig achterstanden signaleren en aanpakken. En continuïteit in de dag van kinderen brengen.

Ook voor ouders is het prettig: één aanpak, één inschrijving, één verslag, in hetzelfde gebouw." Toch pleit ze er niet voor dat alle scholen IKC worden. "Maar scholen moeten wel een brede kijk op de ontwikkeling van kinderen houden. Als je weet wat er bij kinderen en de leefomgeving speelt, kun je zoeken naar geschikte samenwerkingspartners, in een vorm die bij de school past."

Voortdurend ontwikkelen

Integraal samenwerken levert veel medewerkers vaak nieuw plezier op in hun werk. Monique: "Een andere dimensie, breder met je werk bezig zijn, nieuwe contacten en zichtbare resultaten zorgen daarvoor. Veel collega's vinden een bijkomend voordeel dat ze hun eigen talenten beter kunt benutten, bijvoorbeeld als ze kennis kunnen inzetten voor naschoolse (zo noem ik het nog maar even) activiteiten. Echte nadelen kan ik niet noemen, maar het traject moet je niet onderschatten. Je bent voortdurend in ontwikkeling, want een eindpunt is er niet. Ook zul je een deel van je autonomie moeten opgeven en overlegstructuren veranderen. Maar dat hoeft allemaal niet vervelend te zijn als er zoveel mooie dingen tegenover staan."

Binnen een kindcentrum kunnen verschillende leerstijlen een plek krijgen. Kinderen leren altijd en overall, ongeacht plaats en (leef)tijd. We werken aan de brede vorming van kinderen, waarbij naast rekenen, taal en zaakvakken gewerkt wordt aan de 21e eeuwse vaardigheden, persoonlijkheidsvorming en burgerschap.

(Uit: visie op onderwijs en kwaliteitsbeleid binnen Jong Leren maart 2016)

Proeven in New York

Een aantal scholen van Jong Leren is onlangs IKC geworden of zit nog in een traject. Monique werkt samen met collega's bij Jong Leren aan een beleidsplan voor IKC's. "Er is geen blauwdruk, maar je kunt als stichting wel bepaalde uitgangspunten rond samenwerking vastleggen."

Half oktober gaan de directeuren met het CvB en twee beleidsmedewerkers, waaronder Monique, op studiereis naar New York. "Daar laten we ons inspireren door mooie voorbeelden van community schools en zullen we proeven wat het inhoudt om met verschillende partners samen te werken. Ik ben heel nieuwsgierig wat de directeuren hiervan meenemen naar Nederland."

Kindcentrum De Molenwerf

3 vragen aan Karen Schildwacht, directeur

1. Van brede school naar kindcentrum, waarom?

“We hadden binnen de brede school heel veel professionals die iets voor de kinderen betekenen, maar van afstemming was nauwelijks sprake. We wilden de samenwerking intensiveren en dan moet je een passende vorm zoeken. Eerst wilden we meer weten van elkaar. De kinderopvangorganisatie had de afgelopen jaren een heel eigen manier van werken ontwikkeld, volgens de principes van Gordon.

Onze school kampte met een imagoprobleem. Dit bleken echter geen drempels. In een kindcentrum werk je nauw samen, volgens één visie. En juist daar, in een gezamenlijke visie op kinderen, hebben we elkaar gevonden. Hun ontwikkeling is voor ons allebei het meest belangrijk. Een doorgaande leerlijn mogelijk maken binnen één pand is echt een voordeel. Voor ouders, voor ons, maar vooral voor de kinderen.”

2. Welke struikelblokken zijn jullie tegengekomen?

“Als één organisatie werken is een uitdaging. De opvang is een private instelling, wij krijgen overheidsgelden. De organisatiestructuren, maar ook de werkculturen zijn zó verschillend. In de praktijk is het überhaupt een kunst elkaar te ontmoeten, omdat je er verschillende werktijden op nahoudt. We hebben daarom medewerkersavonden georganiseerd in de afgelopen twee jaar om te praten over alle onderwerpen die erbij komen kijken. Het visie- en ambitiedocument is niet wezenlijk veranderd. We bleken op veel dingen dezelfde kijk te hebben en dat hebben we vastgelegd. Wij zijn bijvoorbeeld een Kiva-school geworden. Daarom hebben twee bso-collega's meegedaan aan de cursus en hebben we gezamenlijk een cursus gedrag gevolgd. Ook op dat vlak bleken onze denkbeelden vrijwel gelijk.”

“Intensiever samenwerken dan dit kan haast niet”

3. Wat levert het op?

“Ik durf te zeggen dat de manier waarop we nu samenwerken eigenlijk niet uitgebreider kan, binnen de huidige randvoorwaarden. We hebben gezamenlijke activiteitencommissies, de oudste peuters spelen regelmatig met de kleuters en kennen onze juf dus al. Ook is er nu sprake van een warme overdracht. En heel fijn voor ons: er stromen weer meer kinderen door, omdat positief over ons gepraat wordt. We zitten nu al op 50 procent meer dan vorig jaar, echt een gezamenlijke verdienste. Het feit dat wij nu werken met unitonderwijs en Kiva-school zijn, zal ook zeker bijdragen, maar er is weer een positieve stijging en dat geeft iedereen veel voldoening.

Hoewel we elkaar nog steeds beter moeten leren kennen, komen we elkaar vaker tegen. Zeker nu we allemaal in de keuken eten en het eerste gezamenlijke teamuitje heeft plaatsgevonden. Nu willen we ons richten op een gezamenlijke frontoffice. Ook weer een mooie stap.”

Kindcentrum de Franciscus

Brigitte Heemskerk, leerkracht groep 1-2

“De samenwerking binnen ons kindcentrum zorgt voor een net wat makkelijkere overgang voor de peuters naar de kleuters. Het is heel fijn dat de kinderen een paar keer per jaar een kijkje komen nemen in de klas waar ze over een poosje definitief naartoe

gaan. Ook de ouders horen de verhalen terug en dat is leuk. Als leerkracht groep 1-2 heb ik dus het meeste profijt van deze samenwerking. Het is ontzettend verhelderend om met mijn nieuwe collega's te praten over de kinderen en daarnaast is het ook erg leuk hen beter te leren kennen. De overdrachten verlopen echt

soepeler dan voorheen. We spreken elkaar op het plein en de kinderen zien ons met elkaar babbelen, dat werkt allemaal mee in een soort eenheidsgevoel. We kunnen het goed met elkaar vinden en er is openheid. We doen ook steeds meer dingen samen. Onze kinderen gaan voorlezen, we gaan samen Sint Maarten lopen en we hebben inmiddels een activiteitenrooster. We horen bij elkaar. De puntjes op de i komen binnenkort. We werken met Monique nu aan de uitstraling op de website en de communicatie met het logo. Dat zal de eenheid nog meer versterken.”

IKC de Paradijsvogel

Natascha Ebing, leidinggevende en pedagogisch medewerker Les Petits kinderopvang

“Sinds twee jaar ben ik leidinggevende, maar ik ben ook nog overal en nergens in de kinderopvang te vinden. Ik vind het erg leuk om dat contact met de kinderen te hebben. Wel merk ik dat er werk blijft liggen, dus ik zal in de toekomst waarschijnlijk een meer

coachende rol krijgen. Het leukste aan de weg naar IKC? Dat ik me kon 'bemoeien' met de doorgaande lijn bij De Paradijsvogel. Het is heel belangrijk dat we elkaar kunnen vinden en dat de overdrachten beter zijn. Dat kinderen die groeien en de overstap maken naar school, een stapje verder gaan in plaats van in een heel andere om-

geving terecht komen. In de praktijk merk ik al dat het contact tussen opvang, school en ouders beter is afgestemd. Vanmorgen nog hebben we samen naar een bezorgde ouder kunnen luisteren, die niet steeds hetzelfde verhaal hoeft te vertellen. Maar ook de onderlinge samenwerking tussen de medewerkers, die steeds intensiever wordt, is een voordeel. We vinden elkaar makkelijker. Toch blijft communiceren wel een uitdaging. We hebben kinderen voorheen vanuit verschillende perspectieven bekeken, dat doen we nu vanuit één visie. Ik haal veel energie uit de samenwerking tussen de teams. We hebben er lol in.”

Snapshots

1

2

3

4

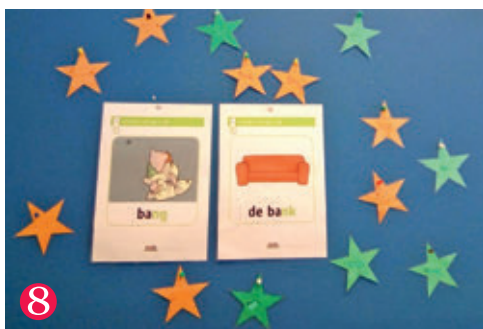
5

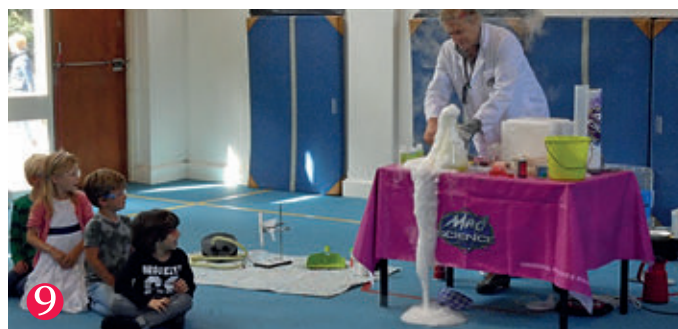
6

7

8

9

10

11

1 De Brug - Startdag van het schooljaar: de juffen vieren vakantie op het schoolplein. 2 Nicolaasschool - De frisse start - ons aangeboden door het CVB - heeft een andere vorm gekregen. Heerlijk! 3 Stafbureau – Een geslaagd stafuitje! 4 Gaandeweg - Nieuw thema, nieuwe teamfoto. 5 De Meerbrug - Dit zijn de kleuters van 1/2 A. Wij helpen elkaar graag. 6 Franciscusschool (H) - We zijn dansend het nieuwe schooljaar begonnen. 7 Mariaschool - ICT'er Anouk geeft de leerkrachten uitleg over het gebruik van de PARRO-app. 8 De Molenwerf - In Unit 2 maken we de leerlijnen zichtbaar met sterren. 9 St. Theresia - De presentatie van Mad Science. Zij organiseren na schooltijd workshops voor kinderen over wetenschap en techniek. 10 De Ark (Heemstede) – Een tableau vivant bij de opening van het nieuwe thema. Ra ra welk sprookje beelden de kleuters uit? 11 De Paradijsvogel

“Sterk de wereld in”

Na 17 jaar werd het tijd voor een nieuwe profilering van De Ark in Nieuw-Vennep. De wijk is enigszins uitgegroeid, er worden steeds minder kinderen geboren en de concurrentie is flink. Er staan namelijk drie scholen letterlijk naast elkaar. Een verantwoordelijke taak, waar Mary Botermans (IB'er) en Pascale de Haan (groep 6/7) enthousiast over vertellen.

Met de nieuwe directeur Christa Ettema en onder begeleiding van profileringsspecialist Niek van der Donk is het team vorig schooljaar een traject ingegaan. Mary: “We vroegen ons af: zijn we wel voldoende bekend in de wijk en hoe denken we eigenlijk met elkaar over onderwijs? Kortom, waar staan we?” Externe begeleiding was daarbij noodzakelijk, vindt Pascale. “Want je kunt wel allemaal ideeën spuien en verzamelen, je hebt iemand nodig die het overzicht bewaakt en die kan verwoorden wat wij willen. Niek heeft onze kernwaarden gefilterd en iedereen voelde zich daar direct goed bij. Hij voorkwam dat we afdwaalden in discussies en heeft ervoor gezorgd dat we nu echt al concreet onze plannen uitwerken.”

Op de kaart

Aanpassingsvermogen, ruimte en kracht bleken de kernwaarden van De Ark.

Mary: “Ons werd tijdens de bijeenkomsten een spiegel voorgehouden: wat zie je als je naar de school kijkt? Dat deden we uit drie verschillende perspectieven: die van onszelf, kinderen en ouders. Daarin zagen we geen enorme verrassingen, maar het was wel verhelderend.”

Volgens Pascale ligt het team nog altijd op één lijn wat die kernwaarden en speerpunten betreft. “We gaan ons richten op vijf aspecten: onderwijsvernieuwing, profilering, ICT-vaardigheden, bewegingsonderwijs en zorg. Daarmee gaan we De Ark opnieuw op de kaart zetten.”

Concreet resultaat

Teamleden mogen zelf aangeven over welke onderwerpen ze willen meedenken. “Je ziet dat eigenaarschap bij kinderen werkt, maar zeker ook bij volwassenen, bekend Mary. Zij gaat zich als IB'er buigen over de zorgstructuur in de school en hoe de informatie daarover beter gedeeld kan worden met ouders. Een PR-groep neemt de verdere profilering op zich. Pascale: “Bewegingsonderwijs vinden we zo belangrijk dat we sinds dit schooljaar weer een vakleerkracht gym hebben, dat is al een concreet resultaat. En in het kader van onderwijsvernieuwing gaan we een pilot Snappet starten. We hebben al bij diverse scholen gezien wat mogelijk is en dat willen we zelf ontdekken.”

Lat ligt hoog

Nu intern de lijnen zijn uitgezet, is het ook zaak de buitenwereld te laten zien waar De Ark voor staat. “Wij zijn nu ambassadeurs van onze school en we voelen de energie die zo'n hernieuwde richting ons geeft. De ouders uit ons verzorgingsgebied zijn over het algemeen vrij hoogopgeleid en die leggen logischerwijs de lat erg hoog. Daar moeten wij op inspelen. Onze nieuwe folder: ‘Sterk de wereld in’ sluit daar erg goed aan bij aan”, besluit Pascale trots.

Stagiaires begeleiden hoort

**Yolanda van der Steen,
IB'er en praktijkopleider:**

"Stagiaires heb je nodig, ze zijn onze toekomstige collega's. Ze moeten de ruimte krijgen om te leren in de praktijk. Ik vond het 40 jaar geleden ook fijn een goede stageplek te hebben.

Dus ik zet me nu graag in om studenten die kans te geven. Maar om een student goed te begeleiden heb je volgens mij wel minimaal 3 jaar ervaring voor de klas nodig. Ik zeg altijd tegen collega's: als het kan, moet je het doen! Natuurlijk is het flink tijd investeren, maar je leert zelf ook een hoop. Want studenten stellen kritische vragen en kijken met een frisse blik in de klas. Die wisselwerking is ontzettend leuk. Een goede mentor moet flexibel zijn en openstaan voor feedback, in discussie durven gaan. Binnen Jong Leren komen steeds meer mogelijkheden om je hierin te bekwamen, grijp die kans!"

Celine Rusman, leerkracht Antoniuschool

"Wil je voor de toekomst goede leerkrachten die een rijke leeromgeving hebben gehad, dan moet je ze als school ook kansen geven. Juist in de praktijk leren ze heel veel. Het is enorm waardevol om jouw expertise aan iemand mee te geven. Er zijn natuurlijk ook collega's die daar anders over denken. Vroeger wilde ik graag de touwtjes in eigen handen houden en stond ik niet te springen om een stagiaire in

mijn groep. Toch heb ik ervaren dat het mij als leerkracht juist meerwaarde biedt. Stagiaires komen met nieuwe ideeën en verfrissende theorieën vanuit de pabo. Laatst had ik iemand die een heel gave demonstratieles gaf over natuur en een leuke website kende om online quizzes te maken. Ik vind het goed dat je als school verplicht bent stagiaires kansen te bieden, maar ik respecteer ook de keuze van een leerkracht om dat niet te willen. Gelukkig zijn er altijd voldoende collega's die het wel als een meerwaarde zien."

bij het werk van een leerkracht

Daisy Brunekreef, leerkracht 't Venne

"Het hoort er zeker bij, stagiaires kunnen tenslotte je toekomstige collega's worden. Ik heb elk jaar wel minimaal één stagiaire. Met collega's die aangeven het

lastig te vinden, probeer ik het gesprek aan te gaan. Kijk niet naar wat je moet investeren, bedenk wat het je kan opleveren. Stagiaires snijden andere onderwerpen aan en hebben een andere manier van lesgeven, waar jij van kunt leren. Stagebegeleiders moeten hun klas durven loslaten en eerlijk zijn. Van mij mogen de stages wel intensiever worden. In een dag per week leer je ons vak niet kennen. Naast de 'verplichte' opdrachten die ze meekrijgen van de pabo, laat ik zien wat er nog meer bij komt kijken. Soms moet je uitleggen dat om kwart over drie de dag nog niet voorbij is, maar gelukkig zijn er ook veel potentieel uitstekende leerkrachten. Daar investeer ik graag in."

Paul Steman, leerkracht De Ark (H)

"Natuurlijk moet je als leerkracht zorgen dat de beroepsgroep in stand blijft en zich ontwikkelt. Maar stagiaires begeleiden is ook goed voor je eigen ontwikkeling. Ze stellen namelijk vragen: waarom doe

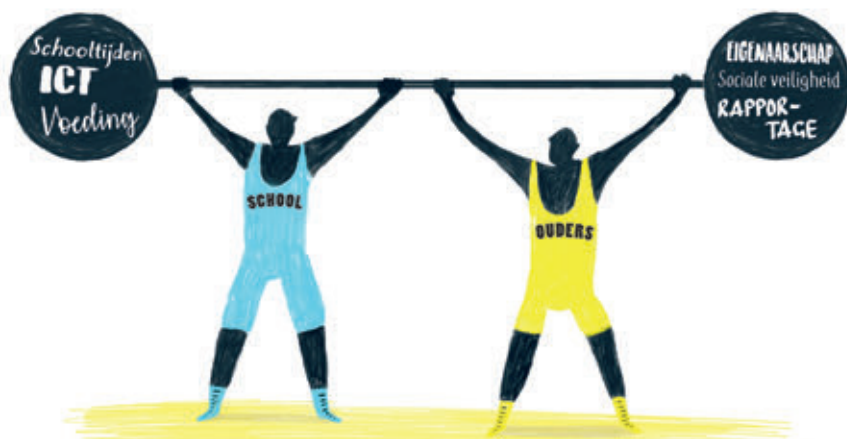
dat zo? Ik ben als zij-instromer vanuit de accountancy ook een soort stagiair. Ik vraag mij nog regelmatig af wat kinderen al weten en wat ze interessant vinden. Maar ook waarom een methode op een bepaald punt ophoudt en niet dieper op de stof ingaat. Nieuwkomers brengen ook nieuwe inzichten. Voor de pabo moest ik een assessment doen. Zo gaf ik voor de zomer drie lessen aan groep 5, waarvan een over social media. Vooraf kreeg ik te horen dat deze kinderen hier nog niet zo mee bezig zijn. Maar toen ik aan de groep vroeg wie er wat met social media deed, bleef er maar één vinger naar beneden."

Nees Sparnaaij, leerkracht Immanuëlschool

"Voor goede begeleiding zijn stagiaires op ons aangewezen. Wij kennen de dagelijkse praktijk tenslotte het beste. Als de

student aan het eind van de stageperiode nog niet weet wie er op voetbal zit en wie het paardenmeisje is, dan moet iemand hem of haar durven vertellen dat het onderwijs misschien toch niet de beste plek is. Het mooie van stagebegeleiding is dat je als leerkracht weer ervaart dat dingen die jij als vanzelfsprekend beschouwt, dat toch niet zijn. Voor een les heb je vaak een uitgewerkt stappenplan in je hoofd. Als een stagiaire die les overneemt moet je je weer afvragen waarom je dingen doet, zoals je ze doet. Want je moet hem of haar kunnen uitleggen wat er goed was aan de les en waar het mis ging. Ik vind dat een mooi onderdeel van ons vak."

Ouderpanel op de Aloysiusschool

Op de Aloysiusschool worden al drie jaar ouderpanels georganiseerd: een wisselende groep ouders bespreekt 2 à 3 keer per jaar een relevant thema. Denk daarbij aan voeding, sociale veiligheid, eigenaarschap, ICT, schooltijden of rapportage. Tijdens zo'n bijeenkomst voeren ouders het woord en de leerkrachten luisteren.

De leiding van het panel is in handen van ouders Joost van Ravesteyn en Ilse Wessels. In samenspraak met de directeur stellen zij het onderwerp vast. Ilse is verantwoordelijk voor de samenstelling: steeds twee andere ouders uit een andere groep om een zo groot mogelijke betrokkenheid te garanderen. Ook doet zij verslag in de nieuwsbrief. Joost leidt de bijeenkomsten die volgens een vast stramien verlopen.

Binnenkomer, discussie en afsluiting

De avond begint met een kennismakingsrondje. Daarna worden in groepjes stellingen besproken. Nadat de uitkomsten gedeeld zijn en de conclusie is bepaald, krijgt het team de vraag: 'Wat gaan jullie hier mee doen?' Een aanpak wijzigen is niet altijd mogelijk. "Maar het is belangrijk," vertelt Joost, "dat je onderwerpen kiest die dichtbij de ouders liggen en dat je met open vizier de discussie ingaat."

Bij het onderwerp 'rapportage' werd de deelnemers bijvoorbeeld gevraagd hun oude schoolrapport mee te nemen. Tijdens het kennismakingsrondje vertelden zij wat dat rapport met hen deed en hoe hun ouders reageerden. Vervolgens bespraken zij wat een wenselijke vorm van rapportage zou zijn en voor wie uiteindelijk gerapporteerd wordt. Waardevolle adviezen voor het team!

Meer begrip

Door het ouderpanel krijgt de school een goed beeld van hoe ouders over bepaalde onderwerpen denken. Iedere ouder brengt zijn eigen kennis en ervaringen mee en bekijkt het vaak vanuit een andere invalshoek. Zij voelen zich gehoord, maar zien ook dat iets vaak complexer is dan het lijkt. Dat leidt tot meer begrip.

Wij werken samen

Jong gelezen

Enige weken geleden was ik op de pabo van Hogeschool Leiden en daar zag ik foto's van medewerkers met hun favoriete kinderboek. Het leek mij een leuk onderwerp voor een nieuwe rubriek voor de JL.NU. De redactie besloot dat ik de eerste keer mocht vullen.

Lezen was een van mijn grote passies als kind. Bij ons in het dorp (Balk, Friesland) was de bibliotheek maar twee keer per week een middag open. Elke keer was ik er om mijn boeken te ruilen. Ik las alles wat los en vast zat, maar ik heb

Een hobby, een passie, sporten, een vrijwilligersfunctie, dit doen jouw collega's na schooltijd:

Op een kerstborrel bij Opmaat kwamen Judith en Rochella tot de verrassende ontdekking dat ze allebei fan van Feyenoord zijn.

Judith vertelt lachend: "Ik zat steeds op mijn telefoon te kijken om de stand tussen PSV en Feyenoord te zien. Rochella deed dit ook en zij verontschuldigde zich, omdat het om een belangrijke wedstrijd ging. Toen zei ik, dat dat ook voor mij gold en dat ik voor Feyenoord was. En tot mijn verrassing was Rochella dat ook. Dat is best wel opvallend, omdat in deze regio veel mensen voor Ajax zijn. Zij is zo mogelijk nog fanatieker dan ik ben."

Chagrijnig

Voor de beide juffen geldt, dat voetbal kijken met de paplepel is ingegoten.

Rochella: "Vanaf mijn zesde heb ik al een seizoenskaart en ga ik met mijn vader, broertje en zusje naar de wedstrijden." Ook bekennen ze dat ze thuis weleens chagrijnig kunnen zijn als Feyenoord verloren heeft. "En dat is best lastig met een Ajax-aanhanger als partner."

Judith Schaftenaar en Rochella Honcoop, leerkrachten bij Opmaat in Nieuw-Vennep

"Bijna alle kinderen hadden voor de grap een Ajax-shirt aangetrokken"

Goeie grap

Op school en met de kinderen gaat dat anders, volgens

Rochella: "De kinderen weten van onze clublieve en hebben medelijden met ons als Feyenoord verloren heeft. Maar op juffendag hadden bijna alle kinderen van de groep van Judith voor de grap een Ajax-shirt aangetrokken."

Judith: "Als de kinderen dit bedenken, is dat alleen maar leuk. Ik sta voor groep 8 en kan met hen ook bespreken dat je als supporters van verschillende clubs met respect met elkaar om moet gaan."

Kampioen

Het kampioenschap afgelopen seizoen was natuurlijk een hoogtepunt. Rochella had met een collega geruild, zodat ze naar de huldiging in Rotterdam kon. In de klas van Judith was het 'verplicht' om de huldiging op tv te bekijken. De verwachtingen voor komend seizoen zijn hooggespannen, maar Judith en Rochella hebben alle vertrouwen in hun cluppie.

een aantal favorieten uit een latere tijd. De Gruffalo (prentenboek van Julia Donaldson) las ik bijvoorbeeld met mijn kinderen. Ondanks zijn monsterlijke kenmerken is de Gruffalo heel aandoenlijk, vooral als hij bang wordt. De teksten zijn rijmend en qua opzet steeds hetzelfde. Mijn nu volwassen kinderen kennen de beschrijvingen nog steeds

uit hun hoofd. Alle boeken van Roald Dahl waren favoriet, maar ook het wellicht minder bekende boek van Koos Meinderts: 'De club van de lelijke kinderen'. Dat boek begint met een extra journaal: "En het gebeurde in die dagen dat er een bevel uitging van generaal Isimo om alle lelijke kinderen van het land op te pakken." Het bericht sloeg in als een bom en stichtte alom

verwarring. Onmiddellijk nadat generaal Isimo was uitgesproken met de bekende woorden: 'Ik heb gezegd. Punt uit!', brak er in duizenden huiskamers een oorverdovend lawaai van stemmen los. Literatuur blijft een prachtig middel om wereldthema's op een lichtvoetige wijze onder de aandacht te brengen!

“Collega’s uit leernetwerken worden serieuzer genomen”

“Ik vind het belangrijk me te blijven ontwikkelen en help mijn collega’s daar ook graag bij.” Sinds Femme Verberk via Stichting leerKRACHT heeft gewerkt aan de professionalisering van leerkrachten, is het onderwerp haar extra gaan intrigeren. “Ik ben de master onderwijswetenschappen gaan volgen en heb daarvoor onderzoek gedaan naar wat leernetwerken opbrengen. Stichtingsbreed, maar vooral ook voor de medewerkers. Dat heeft interessante inzichten opgeleverd.”

Femme kijkt met veel plezier terug op de interviews die ze voor het kwalitatieve onderdeel van haar onderzoek afnam. “Ik heb veel mensen gesproken en heel mooie verhalen gehoord. Dat is waardevol. Net als de uitkomst dat werken in een leernetwerk veel sterke verbindingen oplevert. Toch ontstaan in een netwerk met mensen met dezelfde functie minder sterke relaties dan in teams van mensen met verschillende functies. Het lijkt er dus op dat we binnen Jong Leren meer werk moeten maken van verticale samenwerking.”

“Wat me opviel is dat veel collega’s zich verbazen over de kennis die bij andere collega’s aanwezig is. Ze weten vaak niet dat binnen de organisatie mensen rondlopen die veel van een specifiek onderwerp afweten. Het deelnemen in een leernetwerk levert veel energie op en veel deelnemers geven aan een versterkte positie binnen hun schoolteam te hebben gekregen. Ze worden serieuzer genomen, omdat ze veel van een bepaald onderwerp af weten.” Het feit dat je met informeel leren geen certificaat krijg, is volgens Femme nog een drempel om mee te doen. “Je kunt niet aantonen dat je bepaalde kennis hebt vergaard. Samen met Donna van der Veldt wil ik het informele leren op de kaart zetten als LIDO-coördinator.”

Want hoewel ze nog maar net haar opleiding cum laude heeft afgerond, richt Femme zich al op haar volgende uitdaging. “Vlak voor de zomervakantie werd ik gebeld met de vraag of ik de taken van Pam wilde overnemen in het LIDO-team. Het kwam precies op het juiste moment en past goed bij mij. Mijn persoonlijke uitdaging? Collega’s binnen Jong Leren in hun kracht zetten. Er zijn heel veel mensen van wie we denken: die zien we graag hun kennis delen. Maar in het onderwijs zijn we soms te bescheiden. Hen dat laatste zetje geven om het daadwerkelijk eens te proberen, dat wil ik graag voor elkaar krijgen.”

Pak jij de volgende ‘open space’?

De laatste pagina van JL.nu staat open voor jou! Weet jij alles van omgaan met tieners, heb jij je verdiept in ICT in de klas, of wil jij je kennis delen over een ander onderwijsgerelateerd onderwerp?

Mail dan een korte motivatie naar redactie@JL.nu waarom jij de volgende open space zou moeten vullen.